

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (deviata komora)

zo 14. februára 2019 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Dane – Daž z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – článok 143 ods. 1 písm. d) – Oslobodenie od DPH pri dovoze – Dovozy s následným premiestnením tovaru v rámci Spoločenstva – Následné dodanie tovaru v rámci Spoločenstva – Dažový podvod – Nepriznanie oslobodenia od dane – Podmienky“

Vo veci C-531/17,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko) z 29. júna 2017 a doručený Súdnemu dvoru 8. septembra 2017, ktorý súvisí s konaním:

Vetsch Int. Transporte GmbH

za úasti:

Zollamt Feldkirch Wolfurt,

SÚDNY DVOR (deviata komora),

v zložení: predsedníčka deviatej komory K. Jürimäe (spravodajkyňa), sudcovia E. Juhász a C. Vajda,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: K. Malacek, referent,

so zreteňom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. júna 2018,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- Vetsch Int. Transporte GmbH, v zastúpení: Me P. Csoklich, Rechtsanwalt,
- Zollamt Feldkirch Wolfurt, v zastúpení: G. Kofler, splnomocnený zástupca,
- rakúska vláda, v zastúpení: F. Koppensteiner, D. Schwab a C. Pesendorfer, splnomocnení zástupcovia,
- grécka vláda, v zastúpení: M. Tassopoulou a G. Papadaki, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: B. R. Killmann a F. Clotuche-Duvieusart, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 6. septembra 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na zažatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 143 písm. d) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1, ďalej len „smernica o DPH“) a článku 143 ods. 1 písm. d) tejto smernice, zmenenej smernicou Rady 2009/69/EÚ z 25. júna 2009 (Ú. v. EÚ L 175, 2009, s. 12) (ďalej len „zmenená smernica o DPH“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Vetsch Int. Transporte GmbH (ďalej len „Vetsch“) a Zollamt Feldkirch Wolfurt (colný úrad Feldkirch Wolfurt, Rakúsko) (ďalej len „colný úrad“) vo veci oslobodenia tovaru s pôvodom vo Švajčiarsku s cieľom jeho prepravy do Bulharska od dane z pridanej hodnoty (DPH) v Rakúsku.

Právny rámec

Právo Únie

3 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že colné vyhlásenia na účely prepustenia do voľného obehu predmetné vo veci samej boli podané v období medzi 10. decembrom 2010 a 5. júlom 2011. Smernica o DPH bola zmenená najmä smernicou 2009/69, ktorej lehota na prebratie uplynula 1. januára 2011, takže vo veci samej sú uplatniteľné ustanovenia smernice o DPH a ustanovenia zmenenej smernice o DPH.

Smernica o DPH

4 Článok 2 ods. 1 písm. d) smernice o DPH stanovuje:

„DPH podliehajú tieto transakcie:

...

d) dovoz tovaru.“

5 Článok 17 ods. 1 prvý pododsek tejto smernice znie:

„Premiestnenie tovaru, ktorý je súčasťou majetku podniku zdaniteľnej osoby, touto osobou do iného členského štátu sa považuje za dodanie tovaru za protihodnotu.“

6 Podľa článku 138 uvedenej smernice:

„1. Členské štáty oslobodia od dane dodanie tovaru odoslaného alebo prepraveného do miesta určeného mimo ich územia, ale v rámci [Európskej únie] predávajúcim, nadobúdateľom alebo na ich účet, uskutočnené pre inú zdaniteľnú osobu alebo nezdaniteľnú právnickú osobu konajúcu ako takú v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom sa odoslanie alebo preprava tovaru začala.“

2. Okrem dodania tovaru uvedeného v odseku 1 členské štáty oslobodia od dane tieto transakcie:

...

c) dodanie tovaru, ktoré spočíva v premiestnení tovaru do iného členského štátu a ktoré by bolo oslobodené od dane podľa odseku 1 a písmen a) a b), ak by sa uskutočnilo pre inú zdaniteľnú osobu.“

7 Článok 143 tej istej smernice stanovuje:

„Členské štáty oslobodia od dane tieto transakcie:

...

d) dovoz tovaru odoslaného alebo prepraveného z tretieho územia alebo z tretej krajiny do iného členského štátu, než je členský štát, v ktorom sa odoslanie alebo preprava končí, ak je takýto tovar dodaný dovozcom označeným alebo uznaným za osobu povinnú platiť DPH podľa článku 201 oslobodený od dane v súlade s článkom 138;

...”

8 Podľa článku 201 smernice o DPH:

„Pri dovoze platí DPH osoba alebo osoby, ktoré určí alebo uzná za osoby povinné platiť daň členský štát dovozu.“

Zmenená smernica o DPH

9 Článok 2 ods. 1 písm. d), ako aj články 138 a 201 zmenenej smernice o DPH sú zhodné so zodpovedajúcimi článkami smernice o DPH. Článok 143 zmenenej smernice o DPH naopak znie:

„1. Členské štáty oslobodia od dane tieto transakcie:

...

d) dovoz tovaru odoslaného alebo prepraveného z tretieho územia alebo z tretej krajiny do iného členského štátu, než je členský štát, v ktorom sa odoslanie alebo preprava končí, ak je takýto tovar dodaný dovozcom označeným alebo uznaným za osobu povinnú platiť DPH podľa článku 201 oslobodený od dane v súlade s článkom 138;

...

2. Oslobodenie od dane podľa odseku 1 písm. d) sa v prípadoch, keď po dovoze tovaru nasleduje dodanie tovaru oslobodeného od dane podľa článku 138 ods. 1 a článku 138 ods. 2 písm. c), uplatňuje iba vtedy, ak v prípade dovozu dovozca poskytol príslušným orgánom členského štátu dovozu minimálne tieto informácie:

a) svoje identifikačné číslo pre DPH pridelené v členskom štáte dovozu alebo identifikačné číslo pre DPH svojho právneho zástupcu, ktorý je povinný platiť DPH, pridelené v členskom štáte dovozu;

b) identifikačné číslo pre DPH zákazníka, ktorému sa tovar dodáva v súlade s článkom 138 ods. 1 pridelené v inom členskom štáte alebo svoje vlastné identifikačné číslo pre DPH pridelené v členskom štáte, v ktorom sa odoslanie alebo preprava tovaru končí, keď sa tovar premiestňuje v súlade s článkom 138 ods. 2 písm. c);

c) dôkaz, že dovážaný tovar je určený na prepravu alebo odoslanie z členského štátu dovozu do iného členského štátu.

Členské štáty však môžu ustanoviť, že dôkaz uvedený v písmene c) sa príslušným orgánom uvádza len na požiadanie.“

Rakúske právo

10 Podľa § 6 ods. 3 prvého pododseku prílohy obsahujúcej ustanovenia týkajúce sa vnútorného trhu Umsatzsteuergesetz 1994 (zákon z roku 1994 o dani z obratu, ďalej len „UStG 1994“) „je od dane oslobodený dovoz tovaru, ktorý deklarant po dovoze použije priamo na účely dodania tovaru v rámci Spoločenstva; deklarant musí účtovne zdokladovať splnenie podmienok stanovených v § 7 tejto prílohy UStG 1994. Oslobodenie od dane je uplatniteľné iba v prípade, ak podnik, v ktorého prospech bol dovezený tovar na účely jeho podnikania, vykoná následné dodanie v rámci Spoločenstva“.

11 Podľa § 26 ods. 1 UStG 1994 platia colné predpisy *mutatis mutandis* aj na DPH pri dovoze.

12 Podľa § 71a Zollrechts-Durchführungsgesetz (vykonávací colný zákon), v prípadoch oslobodenia od DPH pri dovoze podľa § 6 ods. 3 prílohy UStG 1994 obsahujúcej ustanovenia týkajúce sa vnútorného trhu má deklarant povinnosť zaplatiť DPH pri dovoze podľa článku 204 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307, ďalej len „colný kódex“), aj vtedy, ak už neprichádza do úvahy ako dlžník podľa článku 204 ods. 3 colného kódexu.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

13 Vetsch je rakúskou spoločnosťou s ručením obmedzeným prevádzkujúcou špedičné služby.

14 Táto spoločnosť v období medzi 10. decembrom 2010 a 5. júlom 2011 predložila ako nepriama zástupkyňa dvoch spoločností so sídlom v Bulharsku, K a B, colnému úradu vyhlásenia na účely prepustenia tovaru dovezeného zo Švajčiarska do voľného obehu. Vetsch v rámci týchto colných vyhlásení žiadala o priznanie oslobodenia od dane uvedeného v § 6 ods. 3 prílohy UStG 1994 obsahujúcej ustanovenia týkajúce sa vnútorného trhu, pričom na tento účel uviedla kód „colný režim 42“. Dotknutý tovar bol v dôsledku toho uvedený do voľného obehu s oslobodením od DPH pri dovoze.

15 Colný úrad však rozhodnutím zo 6. septembra 2011 žiadal od spoločnosti Vetsch, aby podľa článku 204 ods. 1 colného kódexu zaplatila DPH pri dovoze dotknutého tovaru, pretože v uvedených vyhláseniach neboli splnené podmienky požadovaného oslobodenia od dane. Vetsch sa v dôsledku stala osobou povinnou platiť DPH. Colný úrad 31. januára 2012 zamietol sťažnosť podanú spoločnosťou Vetsch proti tomuto rozhodnutiu.

16 Vetsch podala proti tomuto rozhodnutiu colného úradu o zamietnutí žalobu na Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd, Rakúsko), ktorý rozhodnutím z 30. marca 2016 zamietol túto žalobu ako nedôvodnú.

17 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že uvedený súd považoval za preukázané, že predávajúci tovaru dotknutého vo veci samej previedol na bulharských príjemcov právo nakladať s týmto tovarom, keď sa nachádzal vo Švajčiarsku, teda pred jeho colným vybavením v Rakúsku. Nepreukázalo sa, že uvedeným príjemcom toto právo v Bulharsku zaniklo. Uvedení príjemcovia síce deklarovali nadobudnutia uvedeného tovaru v rámci Spoločenstva, zodpovedajú však za daňový podvod v tomto členskom štáte tým, že neoprávnene vyhlásili, že v rámci Spoločenstva

uskutočnil dodanie dotknutého tovaru oslobodené od dane v prospech spoločnosti Vetsch.

18 Vetsch podala proti rozhodnutiu Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd, Rakúsko) opravný prostriedok „Revision“ na vnútroštátny súd.

19 Vnútroštátny súd spresňuje, že v rakúskom práve je DPH pri dovoze splatná, ak nie je splnená podmienka oslobodenia súvisiaca s premiestnením tovaru, ktoré nadväzuje na dovoz do Rakúska uvedená v článku 138 ods. 2 písm. c) smernice o DPH. Za tohto predpokladu vnútroštátne právo stanovuje, že dlžník tejto dane je osoba, ktorá musí dodržať túto podmienku, v prejednávanej veci teda dotknutí bulharskí príjemcovia, ktorých Vetsch nepriamo zastupuje. Vetsch sa však v prejednávanej veci považuje za spoločnú a nerozdielnu dlžníku uvedenej dane.

20 Podľa tohto súdu závisí oslobodenie od DPH pri dovoze podľa článku 143 písm. d) smernice o DPH a článku 143 ods. 1 písm. d) zmenenej smernice o DPH od otázky, či je premiestnenie tovaru v rámci Spoločenstva oslobodené od dane podľa článku 138 ods. 2 písm. c) smernice o DPH.

21 V tejto súvislosti uvádza, že Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd) konštatoval, že nie sú splnené podmienky umožňujúce priznať nárok na takéto oslobodenie, pričom vychádza z judikatúry Súdneho dvora, podľa ktorej nárok zdaniteľnej osoby na oslobodenie od DPH podľa článku 138 ods. 1 smernice o DPH treba zamietnuť, ak sa táto osoba dopustila daňového podvodu, ale aj vtedy, ak vedela alebo mala vedieť, že transakcia, ktorú vykonala, bola spojená s podvodom nadobúdateľa, a neprijala všetky potrebné opatrenia, aby tomu zabránila. Súdny dvor v tejto súvislosti považoval premiestnenie tovaru v rámci Spoločenstva za dodanie tovaru v rámci Spoločenstva.

22 Z hľadiska vnútroštátneho súdu sa judikatúra Súdneho dvora vzťahuje na situácie, v ktorých sa podvod týkal transakcie, ktorá bola predmetom odpočítania, oslobodenia alebo vrátenia DPH, alebo transakcie uskutočnenej na jej vstupe alebo výstupe. Okolnosti vo veci samej sa však odlišujú od týchto predchádzajúcich situácií.

23 Uvádza, že Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd) konštatoval, že oba bulharské podniky, o ktorých premiestnenie tovaru v rámci Spoločenstva išlo, podali daňové priznania a v nich uviedli nadobudnutie tovaru v rámci Spoločenstva v Bulharsku. K daňovému podvodu došlo až v neskoršej fáze transakcie, a to v rámci colného vyhlásenia o predmetnom novom dodaní tovaru v rámci Spoločenstva uskutočnenom týmito podnikmi, ktorého predmetom bol jeho opätovný predaj tejto spoločnosti Vetsch. Uvedené podniky neoprávnene oslobodili toto dodanie tovaru v rámci Spoločenstva od dane. Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd) pri vydaní svojho rozhodnutia vychádzal z toho, že k uvedenému dodaniu nedošlo. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd) však konštatoval, že nebolo preukázané, že tie isté podniky mali už ku dňu premiestnenia uvedeného tovaru v rámci Spoločenstva do Bulharska v úmysle dopustiť sa podvodu týkajúceho sa neskoršej transakcie súvisiacej s týmto tovarom.

24 Podľa vnútroštátneho súdu z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že právo na odpočítanie alebo oslobodenie od DPH z dôvodu dodania v rámci Spoločenstva treba zamietnuť, ak samotná zdaniteľná osoba spáchala daňový podvod.

25 V tejto súvislosti uvádza, že táto judikatúra sa nevzťahuje iba na zdaniteľnú osobu, ktorá spáchala daňový podvod, ale aj na zdaniteľnú osobu, ktorá vedela alebo mala vedieť, že transakcia, ktorú uskutočnila, bola súčasťou daňového podvodu, ktorého sa dopustil dodávateľ alebo iný hospodársky subjekt, ktorý na vstupe alebo na výstupe zasiahol do reťazca dodania.

26 Pýta sa teda na relevantnosť tejto judikatúry v situácii, o akú ide vo veci samej, v rozsahu, v akom k predmetnému podvodu došlo až v neskoršej fáze reazca dodania, ktoré nasledovalo po predmetnom premiestnení tovaru v rámci Spoločenstva a jeho nadobudnutí v rámci Spoločenstva nasledujúcim po tomto premiestnení.

27 Za týchto podmienok Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa oslobodenie od dane podľa článku 138 smernice o [DPH] odoprieť v prípade premiestnenia tovaru v rámci Spoločenstva z členského štátu, ak zdaniteľná osoba, ktorá uskutočnila toto premiestnenie do iného členského štátu, síce priznala v inom členskom štáte nadobudnutie tovaru v rámci Spoločenstva súvisiace s premiestnením tovaru v rámci Spoločenstva, avšak pri neskoršej zdaniteľnej transakcii týkajúcej sa dotknutého tovaru v inom členskom štáte sa dopustila ďalšieho podvodu tým, že nepravdivo vyhlásila, že išlo o dodanie v rámci Spoločenstva z tohto iného členského štátu oslobodené od dane?

2. Je na účely odpovede na prvú otázku relevantné, či zdaniteľná osoba mala už v čase premiestnenia tovaru v rámci Spoločenstva v úmysle spáchať ďalší podvod vo vzťahu k neskoršej transakcii týkajúcej sa tohto tovaru?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

28 Na úvod treba konštatovať, že prvá otázka sa týka oslobodenia od DPH uvedeného v článku 138 smernice o DPH. Z údajov obsiahnutých v rozhodnutí vnútroštátneho súdu však vyplýva, že vnútroštátny súd chce zistiť, či je v takej situácii, ako je situácia dotknutá vo veci samej, potrebné odmietnuť oslobodenie od DPH, ktoré sa vzťahuje na dovoz tovaru z tretej krajiny do niektorého členského štátu, ktorý spĺňa podmienky stanovené v článku 143 písm. d) smernice o DPH a článku 143 ods. 1 písm. d) zmenenej smernice o DPH, pokiaľ bol tento tovar následne premiestnený do iného členského štátu pre osobu, ktorá sa dopustila podvodu v dôsledku tohto premiestnenia prostredníctvom uvedeného tovaru.

29 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že vnútroštátny súd sa v podstate pýta, či sa článok 143 písm. d) smernice o DPH a článok 143 ods. 1 písm. d) zmenenej smernice o DPH majú vykladať v tom zmysle, že oslobodenie od DPH pri dovoze uvedené v týchto ustanoveniach treba odmietnuť dovozcomi určenému alebo uznanému za osobu povinnú platiť túto daň v zmysle článku 201 tejto smernice, ak sa príjemca premiestnenia tovaru v rámci Spoločenstva nasledujúceho po tomto dovoze dopustí podvodu v súvislosti s transakciou uskutočnenou po tomto premiestnení, ktorý s uvedeným premiestnením nesúvisí.

30 Podľa článku 143 písm. d) smernice o DPH a článku 143 ods. 1 písm. d) zmenenej smernice o DPH členské štáty oslobodia od dane dovoz tovaru odoslaného alebo prepraveného z tretieho územia alebo z tretej krajiny do iného členského štátu, než je členský štát, v ktorom sa odoslanie alebo preprava koná, ak je takýto tovar, ktorý je dodaný dovozcom označeným alebo uznaným za osobu povinnú platiť DPH podľa článku 201 tejto smernice, oslobodený od dane v súlade s článkom 138 uvedenej smernice.

31 Ako už Súdny dvor rozhodol, oslobodenie od DPH pri dovoze teda podlieha tomu, aby dovozca následne uskutočnil dodanie v rámci Spoločenstva, ktoré je samo osebe oslobodené od dane podľa článku 138 smernice o DPH, a v dôsledku toho závisí od dodržania hmotnoprávnych podmienok stanovených v tomto článku (rozsudok z 20. júna 2018, Enteco Baltic, C-108/17,

EU:C:2018:473, bod 47). To isté platí, pokiaľ, ako v prejednávanej veci, dodanie tovaru spočíva v premiestnení tovaru do iného členského štátu.

32 Článok 138 ods. 1 tejto smernice stanovuje, že členské štáty oslobodia od dane dodanie tovaru odoslaného alebo prepraveného na miesto určenia mimo ich územia, ale v rámci Únie predávajúcim, nadobúdateľom alebo na ich účet, uskutočnené pre inú zdaniteľnú osobu alebo nezdaniteľnú právnickú osobu konajúcu ako takú v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom sa odoslanie alebo preprava tovaru začala. Podľa článku 138 ods. 2 písm. c) uvedenej smernice okrem dodania tovaru uvedeného v odseku 1 tej istej smernice členské štáty oslobodia od dane dodanie tovaru, ktoré spočíva v premiestnení tovaru do iného členského štátu a ktoré by bolo oslobodené od dane okrem iného podľa odseku 1, ak by sa uskutočnilo pre zdaniteľnú osobu.

33 Na účely oslobodenia od DPH sa premiestnenie tovaru v rámci Spoločenstva definované v článku 17 ods. 1 prvom pododseku smernice o DPH ako premiestnenie tovaru, ktoré je súčasťou obchodného majetku zdaniteľnej osoby, touto osobou do iného členského štátu, považuje za rovnocenné najmä dodaniu tovaru v rámci Spoločenstva, ktorého oslobodenie od DPH je upravené v článku 138 tejto smernice [pozri, pokiaľ ide o príslušné ustanovenia šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23), rozsudok z 20. októbra 2016, Plöckl, C-24/15, EU:C:2016:791, bod 29].

34 V prejednávanej veci treba s prihliadnutím na údaje poskytnuté vnútroštátnym súdom s výhradou overení zo strany tohto súdu konštatovať, že premiestnenie tovaru v rámci Spoločenstva, dotknuté vo veci samej, spadá pod podmienky stanovené v článku 138 smernice o DPH, na ktorý odkazuje článok 143 písm. d) tejto smernice a článok 143 ods. 1 písm. d) zmenenej smernice o DPH.

35 Okrem toho z rozhodnutia vnútroštátneho súdu nevyplýva nijaká skutočnosť, ktorá by umožnila domnievať sa, že dovoz tovaru dotknutý vo veci samej nespĺňa ostatné podmienky oslobodenia od DPH pri dovoze stanovené v oboch posledných uvedených ustanoveniach uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozsudku.

36 Treba teda vychádzať z predpokladu, že dovoz tovaru dotknutý vo veci samej spadá pod podmienky oslobodenia od DPH pri dovoze stanovené v článku 143 písm. d) smernice o DPH a článku 143 ods. 1 písm. d) zmenenej smernice o DPH.

37 Vnútroštátny súd sa však pýta na vplyv podvodnej transakcie uskutočnenej v rámci dodania tovaru v rámci Spoločenstva po tomto dovoze a následnom premiestnení na nárok na priznanie dotknutých oslobodení od DPH. Tento súd však neuvádza žiadne pochybnosti, pokiaľ ide o legalitu dovozu a premiestnenia, ktoré predchádzali dodaniu v rámci Spoločenstva, ktorého sa týka daný podvod.

38 Ako uviedla Komisia vo svojich pripomienkach predložených Súdnemu dvoru, v takej situácii, ako je situácia dotknutá vo veci samej, sa treba na jednej strane domnievať, že dovoz s následným premiestnením tovaru v rámci Spoločenstva na jednej strane a dodanie tovaru v rámci Spoločenstva, ktorého sa týkal podvod, na strane druhej sú vzájomne nezávislými transakciami.

39 Treba totiž konštatovať, že článok 143 písm. d) smernice o DPH a článok 143 ods. 1 písm. d) zmenenej smernice o DPH v skutočnosti zahŕňajú dvojité oslobodenie od dane, a to prvé oslobodenie od DPH, ktoré v súlade s článkom 201 smernice o DPH treba zvyčajne priznať pri dovoze, a druhé oslobodenie od dane z dôvodu dodania alebo premiestnenia tovaru v rámci

Spoločenstva, ktoré nasledovalo po tomto dovoze.

40 Ak sú teda splnené podmienky stanovené v článku 143 písm. d) smernice o DPH a článku 143 ods. 1 písm. d) zmenenej smernice o DPH, DPH týkajúca sa tovaru, ktorý bol odoslaný alebo prepravený z tretej krajiny do Únie, treba zaplatiť po prvé nie v členskom štáte, na ktorého územie bol tovar najprv dovezený, ale v členskom štáte ukončenia odoslania alebo prepravy tovaru. Ako zdôraznila generálna advokátka v bode 53 svojich návrhov, tieto ustanovenia sledujú cieľ zjednodušenia, ktorého účelom je uľahčiť cezhraničný obchod tým, že v dôsledku oslobodenia dovozu od dane nebude potrebné uplatňovať právo na odpočítanie DPH pri dovoze, ktoré by sa inak priznalo.

41 V takej situácii, ako je situácia dotknutá vo veci samej, v ktorej k dotknutému podvodu došlo v Bulharsku v rámci dodania tovaru v rámci Spoločenstva z tohto členského štátu, prislúcha bulharským orgánom, aby zamietli nárok na oslobodenie od DPH týkajúce sa tohto dodania.

42 Vzhľadom na to, že sa preukázalo, že sa tento podvod netýka premiestnenia, od ktorého závisí oslobodenie od DPH pri dovoze, ktoré je stanovené v článku 143 písm. d) smernice o DPH a článku 143 ods. 1 písm. d) zmenenej smernice o DPH, toto oslobodenie od dane nemožno odmietnuť dovozcovi určenému alebo uznanému za osobu povinnú platiť daň v zmysle článku 201 tejto smernice v situácii, v ktorej, ako vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, nijaká skutočnosť neumožňuje domnievať sa, že dovozca vedel alebo mal vedieť o tom, že toto dodanie nasledujúce po dovoze bolo súčasťou podvodu, ktorého sa dopustili bulharskí príjemcovia.

43 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať, že článok 143 písm. d) smernice o DPH a článok 143 ods. 1 písm. d) zmenenej smernice o DPH sa majú vykladať v tom zmysle, že oslobodenie od DPH pri dovoze uvedené v týchto ustanoveniach nemožno odmietnuť dovozcovi určenému alebo uznanému za osobu povinnú platiť túto daň v zmysle článku 201 smernice o DPH v situácii, ako je situácia dotknutá vo veci samej, v ktorej sa na jednej strane príjemca premiestnenia tovaru v rámci Spoločenstva nasledujúceho po tomto dovoze dopustí podvodu v súvislosti s transakciou uskutočnenou po tomto premiestnení, ktorý s uvedeným premiestnením nesúvisí, a na druhej strane nič nenasvedčuje tomu, že dovozca vedel alebo mal vedieť, že táto neskoršia transakcia bola súčasťou podvodu, ktorého sa dopustil príjemca.

O druhej otázke

44 Vnútroštátny súd sa svojou druhou otázkou pýta, aký vplyv môže mať vzhľadom na odpoveď na jeho prvú otázku okolnosť, že príjemca premiestneného tovaru už v čase jeho premiestnenia v rámci Spoločenstva mal v úmysle spáchať ďalší podvod týkajúci sa neskoršej transakcie súvisiacej s týmto tovarom.

45 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu výslovne vyplýva, že v prejednávanej veci nebol taký úmysel preukázaný. Za týchto podmienok je táto otázka, ktorá má hypotetickú povahu, neprípustná.

O trovách

46 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (deviata komora) rozhodol takto:

§lánok 143 písm. d) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty a §lánok 143 ods. 1 písm. d) tejto smernice, zmenenej smernicou Rady 2009/69/EÚ z 25. júna 2009, sa majú vykladať v tom zmysle, že oslobodenie od dane z pridanej hodnoty pri dovoze uvedeného v týchto ustanoveniach nemožno odmietnuť dovozcovi určenému alebo uznanému za osobu povinnú platiť túto daň v zmysle §lánku 201 smernice 2006/112 v situácii, ako je situácia dotknutá vo veci samej, v ktorej sa na jednej strane príjemca premiestnenia tovaru v rámci Spoločného nasledujúceho po tomto dovoze dopustí podvodu v súvislosti s transakciou uskutočnenou po tomto premiestnení, ktorý s uvedeným premiestnením nesúvisí, a na druhej strane nič nenasvedčuje tomu, že dovozca vedel alebo mal vedieť, že táto neskoršia transakcia bola súčasťou podvodu, ktorého sa dopustil príjemca.

Podpisy

* Jazyk konania: nemčina